

JAN B:SON UGGLA

* 1924-04-24 † 2011-09-30

Med Jan B:son Ugkla har en riktig “StålUgkla” gått ur tiden. Det var inte för inte det egna bolaget döptes till Steel Strix (Strix = Ugkla på Latin).

Född 1924 vid Svea Livgarde som den tredje i en syskonskara om fyra, tog studenten i Stockholm 1944 och gjorde därefter militärtjänst. Dagen då pappa “muckade” från militärtjänsten började som den dittills bästa i hans liv och slutade som den värsta alla kategorier. Jan hann hem och träffa sina föräldrar vartefter farfar, Överste Bertil G:son Ugkla gav sig ut på löprunda före middag. Farfar kom aldrig hem igen, han drabbades av hjärtinfarkt och avled i skogen intill löparspåret. Familjen bestod av pappa Överste Bertil G:son Ugkla f. 1890, mamma Karin (f. Hammarskiöld 1897) syskonen Ingrid -19, Bengt -20 och Sten -31.

1947 började Jan på Bergsskolan i Filipstad och från den dagen och framåt handlade en mycket stor del av pappas liv om stålframställning. Via bland annat Jernkontoret i Stockholm och Oxelösunds Järnverk gav sig Jan ut på en resa, som kom att omfatta nedslag av olika längd i inte mindre än 30 länder. Inräknat länder som DDR, Kina, Rumänien, Indien och Ryssland, som på den tiden var något helt annat än idag.

Nu var ju inte Jan på resande fot hela tiden, den 18 Oktober 1952 vigdes Jan med Anne-Marie Wijkander (dotter till Evert och Hild Wijkander) och 1954 föddes Louise, följd av Anna -56, Charlotte -59 och Carl -64.

1970 landade familjen i Västerås och pappa började på ASEA. Resandet tog ordentlig fart igen och det längsta stoppet kom att bli ett år i Grekland (76-77) dit Anne-Marie och Carl följde med. De äldre barnen var nu utflugna och var på annat håll. Väl hemma i Västerås igen 1977 bildades Steel Strix AB, i vilket pappa agerade som konsulterande metallurg. Det handlade såväl om uppstart av nya stålverk som att uppdatera befintliga anläggningar samt utbildning av personal i den ädla konsten att "koka stål". (Det uttrycket gillade pappa inte). Jan B:son Ugglå var erkänt en av de absolut bästa i världen inom sitt gebit.

1982 tog Jan anställning som stålverkschef vid Smedjebacken Boxholm Stål AB, Steel Strix AB fanns fortfarande kvar men nu mer i vilande form. Under de knappt fyra år Jan ledde verksamheten vid stålverket lyftes både produktion och kvalitet till betydligt högre nivåer.

1985 avslutade Jan sin anställning och la åter mer fokus på Steel Strix AB samt föreläste på Bergsskolan i Filipstad. Det senare var något Jan gjorde med viss stolthet, kändes bra att kunna ge tillbaka något till platsen där hans egen professionella bana började.

Pappa brann verkligen för utbildning och skapade tillsammans med illustratören Jenö Debröczy ett utbildningspaket som sedan levererades till stålproducerande verksamheter i ett antal länder. Järn och stålframställning var det område som låg Jan B:son Ugglå allra varmast om hjärtat på det professionella planet.

Något år innan flytten till Smedjebacken separerade Jan från Anne-Marie men de skilde sig aldrig juridiskt. Smedjebacken förblev under lång tid pappas hem, där fanns en stark känsla för bygden och vore det inte för en kombination av egen försämrad fysisk hälsa och att Anne-Marie drabbades av alzheimer, om än mild, hade nog pappa blivit kvar i Smedjebacken livet ut.

Nu flyttade Jan istället tillbaka till Västerås och det hus där Anne-Marie levte ensam under många år. Pappa hade problem med döda nerver i fötterna, vilket negativt påverkade balansen och gjorde honom mindre och mindre rörlig. Under alla år hade familjen, trots separationen mellan Jan och Anne-Marie alltid firat familjehögtider tillsammans och haft en mycket tät kontakt. Anne-Marie och Jan flyttade senare tillsammans in i en lägenhet på ett äldreboende. Jan var verkligen "klar i knoppen", som han själv skulle uttryckt det, in i det absolut sista.

Pappa kallade sig själv för en "sökare" något som inte minst märktes i kyrkan där han mycket aktivt deltog i diskussionsgrupper. Jag, Carl, brukar

alltid säga att min mamma är den mest “open minded” människa jag någonsin träffat alla kategorier, pappa kommer in som lika klar 2:a. Pappa var oerhört allmänintresserad och visade stort engagemang för oss barn. Gav oss sitt fulla stöd vad vi än tog oss för. Det finns en stark samhörighet mellan oss syskon och vår mor, något som pappa varit mycket aktiv i att bygga upp.

Den 30/9 2011 somnade Jan lugnt in i sin egen säng i hemmet i Västerås. Vid hans sida fanns en stor del av familjen och samtliga barn hade innan detta hunnit få ett sista “snack”. Det kändes som att pappa själv släppte taget, han var, som han själva sa, “färdig”. Pappa uttalade många gånger att han var vän med döden. Stålbranschen har mist en av sina största entusiaster, mamma har mist sin bästa vän och vi barn har i och med vår djupt älskade pappas bortgång mist den mest entusiastiska vän, kompis, stöttepelare och supporter man någonsin kunnat önska sig.

Jan inträdde i Gillet 1975 och tillhörde sedan 2000 länk V.

Sancte Örjens Gilles Högtidsstämma den 26 april 2012

Carl Ugglå